

เมื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต การเรียนการสอนด้านการออกแบบในปัจจุบัน ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีเหล่านั้นได้ ทั้งยังกลายเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องนำมาศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้งานด้านการออกแบบสามารถเกิดประโยชน์ได้อย่างหลากหลาย

อ.ยศไกร ไทรทอง

นิสิตนักศึกษา และครูอาจารย์ในยุคนี้ ต้องเรียนรู้อะไร และมีความแตกต่างจากนักออกแบบรุ่นก่อนอย่างไรบ้าง Life on Campus มีมุมมองจากอาจารย์ด้านการออกแบบมาฝาก

เริ่มที่ อาจารย์ยศไกร ไทรทอง อาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาการออกแบบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เบ็ดเตล็ดว่า ในปัจจุบันเสียงตอบรับจากมหาวิทยาลัยต่างๆกระตือรือร้น มีการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และสภาพเศรษฐกิจ

“ส่วนของ มศว มีการปรับหลักสูตรด้านการออกแบบให้ทันสมัยในแต่ละสาขา ทั้งการออกแบบทัศนศิลป์ การออกแบบการสื่อสาร การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบแฟชั่น และการออกแบบศิลปะเครื่องประดับ โดยเพิ่มงานออกแบบประเภท EcoDesign (งานออกแบบเชิงนิเวศเศรษฐกิจ) หรือการออกแบบนวัตกรรมใหม่ด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น”

นักออกแบบรุ่นใหม่ ปรับตัวอย่างไรในยุค 2010

อาจารย์ยศไกร กล่าวอีกว่า สำหรับการปรับหลักสูตรนั้น ปกติจะมีระยะเวลาประมาณ 5 ปี ก็จะมีการปรับปรุง โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่มีเทคโนโลยีใหม่ๆ ทำให้ผลิตนักศึกษาทำงานได้ง่ายขึ้น ลูกตัวเองก็สามารถดูได้ง่าย จาก 2D เป็น 3D เห็นได้รอบ ย่อมเป็นข้อได้เปรียบ แต่เราพบว่าทักษะทางการใช้มือของนักออกแบบจะน้อยลง ลายเส้นอาจจะแยกลง ดังนั้นความเปลี่ยนแปลงตรงนี้ จึงมีทั้งข้อดี และข้อเสีย นิสิตต้องฉลาดพอในการนำมาใช้ ต้องฝึกฝนในสิ่งที่ตนเองถนัด หากนำมาจุดอ่อนด้านเทคโนโลยี นิสิตจึงควรมีทักษะการวาดมือที่ดีเป็นการทดแทน

นอกจากนี้ อาจารย์นักออกแบบแสดงความคิดเห็นทั้งท้ายไว้ว่า ผู้สอนจำเป็นต้องมองให้ไกลกว่านิสิตนักศึกษา ต้องให้เด็กรู้จักในมุมมองด้านการตลาด เพราะปัจจุบันเด็กเก่งขึ้น กล้าแสดงออก อยากรู้อยากเห็นมากขึ้น อาจจะมีการทดสอบความคิด ความรู้ของอาจารย์ ถ้าอาจารย์เก่งจริง ปรานีเด็กด้วยความรู้ หรือด้วยทักษะได้ เด็กก็จะเชื่อมั่นในตัวผู้สอน

อ.ปวิณ รุจิเกียรติ์กัจจ

ด้าน อาจารย์ปวิณ รุจิเกียรติ์กัจจ อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่นของสาขาการออกแบบ ในปัจจุบันว่า “เมื่อเปรียบเทียบกับสาขาการออกแบบรุ่นก่อน ต้องยอมรับว่าเด็กยุคใหม่ กล้าแสดงออกมากขึ้น ซึ่งเป็นการแสดงออกในทางที่ดี ทั้งยังมีโอกาสในการแข่งขัน หรือหาข้อมูลกว้างกว่าเดิม ยิ่งถ้าเป็นเด็กที่ชวนชวาทหาความรู้ เด็กจะถนัดตัวเองให้เก่งขึ้นได้ง่าย”

“เทคโนโลยีสมัยใหม่ นับเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่ง ที่มีส่วนทำให้เด็กเก่งขึ้น เด็กจึงต้องพยายามหาความรู้เพิ่มเติมใหม่ๆเสมอ อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อปรับปรุงบ้าง เนื่องจากสภาพสังคมเปลี่ยนแปลง จุดด้อยจึงอยู่ที่มุมมองทัศนคติในการออกแบบของเด็กบางคน ซึ่งอาจจะแคบ ดังนั้นหากปิดตัวเองเมื่อไหร่ จะด้อยทันที โดยไม่ใช่แค่การออกแบบผลิตภัณฑ์เท่านั้น เรียกว่า บางครั้งเด็กโดนเทคโนโลยีหลอก ทำให้ไม่รู้จักความสามารถที่แท้จริงของตัวเอง”

อาจารย์ปวิณ มองว่า เด็กบางคนมีทักษะบางอย่างเก่งมาก มีวิสัยคิด การมองโลก การสังเกตที่ดี แต่กลับโดนเทคโนโลยีกลบความสามารถตรงนั้นไป การโฟกัสไปที่ทักษะของนักศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ เด็กคนหนึ่งอาจมีความสามารถเรื่องหนึ่งที่ดี ครูบาอาจารย์จึงต้องสนับสนุน ต้องสังเกตให้ได้ว่า เด็กนั้นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ขอบอะไร มีความสามารถอะไรเป็นพิเศษ เหมือนกับการปรับไฟก็กลิ้ง เพราะการเรียนในห้องเรียนนั้น นักศึกษา 40 คนเรียนเหมือนกัน ในเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้หลักสูตรเดียวกัน แต่ในความเป็นจริง เด็กไม่ได้เก่งเหมือนกันทุกคน หรือเก่งไปทุกอย่าง หากอาจารย์จับไฟก็ไปที่ทักษะของเด็กคนนั้นได้ ก็จะทำให้เราได้นักออกแบบที่มีฝีมือเฉพาะทางเพิ่มขึ้น ■

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน
ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง

เด็กคนหนึ่งอาจมีความสามารถเรื่องหนึ่งที่ดี ครูบาอาจารย์จึงต้องสนับสนุน ต้องสังเกตให้ได้ว่า เด็กนั้นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ขอบอะไร มีความสามารถอะไรเป็นพิเศษ เหมือนกับการปรับไฟก็กลิ้ง เพราะการเรียนในห้องเรียนนั้น นักศึกษา 40 คนเรียนเหมือนกัน ในเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้หลักสูตรเดียวกัน แต่ในความเป็นจริง เด็กไม่ได้เก่งเหมือนกันทุกคน หรือเก่งไปทุกอย่าง หากอาจารย์จับไฟก็ไปที่ทักษะของเด็กคนนั้นได้ ก็จะทำให้เราได้นักออกแบบที่มีฝีมือเฉพาะทางเพิ่มขึ้น ■